ईरः, [1]स्वैरम्,	ईरः,	ईरिरिषः;
ईरितुम्,	ईरयितुम्,	ईरिरिषितुम्;
ईरा,	ईरणा,	ईरिरिषा; ईरिरयिषा;
ईरणम्,	ईरणम्,	ईरिरिषणम्;
ईरित्वा,	ईरयित्वा,	ईरिरिषित्वा;
प्रेर्य,	समीर्य,	समीरिरिष्य;
ईरम् २, ईरित्वा २,	ईरम् २, ईरयित्वा २,	ईरिरिषम् २; ईरिरिषित्वा २.

(84) "ईर क्षेपे" (X-चुरादिः-1811-सक. सेट्. उभ. आधृषीयः)

'ईरयतीरति। ईरेः क्षेपे विभाषा णौ लुकीर्ते गतिकम्पयोः।' (श्लो. 153) इति देवः।

'आधृषाद्वा' (ग. सू. चुरादौ) इति णिचो वैकल्पिकत्वम्। ण्यन्तात् शुद्धाच्च धातोः पूर्वोक्तेरतिवत् (83) रूपाणि सर्वाणि ज्ञेयानि। णिजभावपक्षे 'शेषात् कर्तरि परस्मैपदम्' (1-3-78) इति शास्त्रात् शतरि ईरन्-न्ती ईरिष्यन्-न्ती-ती इति रूपाणि—इति विशेषः। ण्यन्तात् सनि तु—

ईरिरयिषकः-षिका,	ईरिरयिष्यम्;
ईरिरयिषिता-त्री,	ईषदीरिरयिषः;
ईरिरयिषन्-न्ती,	ईरिरयिष्यमाणः;
ईरिरयिषिष्यन्-न्ती-ती,	ईरिरयिषितुम्;
ईरिरयिषमाणः,	ईरिरयिषा;
ईरिरयिषिष्यमाणः,	ईरिरयिषणम्;
ईरिरयिषितः-तवान्,	ईरिरयिषित्वा;
ईरिरयिषुः,	समीरिरयिष्य;
ईरिरयिषितव्यम्,	ईरिरयिषम् २;
ईरिरयिषणीयम्;	ईरिरयिषित्वा २.

—— इत्यादि रूपाणि।

1. ईरणम्=ईरः। स्वेनाभिप्रायेणेरोऽस्मिन्—इति स्वैरम्। घञ्। स्वभावान्नपुंसकलिङ्गत्वम्।